

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8134/2023
07.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле-противтужене АА, чији је пуномоћник Ненад Зрнић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Оливера Кантар, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2330/22 од 24.11.2022. године, у седници одржаној 07.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2330/22 од 24.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизији тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2330/22 од 24.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 244/20 од 20.06.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле АА, па је ставом другим изреке утврђено да су тужилца и тужени сувласници у једнаким деловима на трактору ближе означеном у том ставу изреке и новчаним средствима на означеном банковном рачуну. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев за утврђење да су странке сувласници у једнаким деловима на два казана за печење ракије капацитета 250 литара са пратећом опремом, приколице - цистерне рег. ознаке Кикинда ... и осталом опремом и прибором за производњу ракије и других покретних ствари које се користе у производњи алкохолних пића. Ставом четвртим изреке, усвојен је противтужбени захтев, те се поништава наследничка изјава ББ дата на записнику у поступку расправљања заоставштине који је вођен пред Основним судом у Кикинди О 108/20 од 03.03.2020. године. Ставом петим изреке, утврђује се да је законски наследник ББ из ... искључиви власник некретнине породичне зграде у ул. ... бр. ..., изграђене на парцели .. к.о. Кикинда. Ставом шестим изреке, обавезана је тужилца да је дужна трпети да се тужени упише као власник стамбене зграде у Кикинди у ул. ... бр. ..., изграђене на парцели .. к.о. Кикинда. Ставом седмим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2330/22 од 24.11.2022. године, делимично је усвојена жалба тужиле и наведена првостепена пресуда је преиначена у усвајајућем делу противтужбеног захтева из става четири изреке, тако што је одбијен противтужбени захтев ББ за поништај његове наследничке изјаве дате на записнику од 03.03.2020. године у поступку расправљања заоставштин који је вођен пред Основним судом у Кикинди О 108/20, док је у преосталом а непреиначеном делу жалба тужиле одбијена и првостепена пресуда потврђена. Одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужиле, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија тужиле није изузетно дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиле за утврђење сувласничких удела странака на покретним стварима, тужиле као ванбрачне партнерке и туженог као наследника иза пок. ВВ, усвајањем захтева у погледу оних ствари за које је утврђено да су стицане у ванбрачној заједници и одбијањем у погледу преосталих које нису чиниле заједнички стечену имовину ванбрачних партнера. О овом захтеву је одлучено по тужби поднетој након окончања оставинског поступка у којем је констатована садржина споразума постигнутог између странака везано за стамбени објекат, а поводом којег је настао спор о непокретности по противтужби. Правноснажна одлука о противтужбеном захтеву, у делу који се ревизијом побија, за предмет има утврђење о праву својине туженог на непокретности за коју је утврђено да је била уписана као својини његовог оца, чији је он једини законски наследник, а о чијој основаности је одлучено у чињенично правној ситуацији да је оставински поступак иза оставиоца спроведен, да је тужиле која нема својство наследника исходила упис права својине у $\frac{1}{2}$ дела на објектима на парцели бр. .. у лн. ... КО Кикинда на основу решења о наслеђивању, да је извршеним уписом одступљено од

споразума странака констатованог на оставинском рочишту, да тужиљи припадне стан у оквиру спратне стамбене зграде након етажирања, уз сачињење уговора о деоби, а да је искључиви наследник имовине непокретности тужени који се датом наследном изјавом прихватио наслеђа иза покојног оца, следом чега је тужена дужна да трпи упис тог права туженог.

Другачије тумачење ревидента о основаности ових захтева изнето у ревизији не обухвата услове дозвољености ревизије по члану 404. ЗПП. У ревизији се уопште и не наводи правно питање које би се разматрало из разлога предвиђених одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима је заснована правноснажна пресуда у примени материјалног права, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд је оценио да у конкретном случају није испуњен законски услов који би се односио на потребу уједначавања судске праксе, како се ревизијом непоткрепљено предлаже. Из навода ревизије не произилази да постоји потреба за новим тумачењем права, нити за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана.

Наводима ревизије се оспорава утврђено чињенично стање, што не може бити разлог ни за редовну ревизију, према члану 407. став 2. ЗПП, а ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 401. став 1. ЗПП. Осим тога, наводи ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити.

Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питање из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани.

У ревизији се одређено не указује на испуњење тих услова у овој правној ствари.

Из изнетих разлога, Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиље применом института изузетне дозвољености ревизије, па је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 03.07.2020. године. Вредност предмета спора по тужби износи 600.000,00 динара. Противтужба је поднета 13.08.2020. године. Вредност предмета спора по противтужби износи 600.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази

меродавну вредност за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да ревизија тужиље није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић